

Sygn. akt III AUa 940/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Pietrzak (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Procek SSA Lena Jachimowska
Protokolant	Elżbieta Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2018r. w Katowicach

sprawy z odwołania M. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek apelacji ubezpieczonego M. Ł.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku z dnia 26 lutego 2018r. sygn. akt IX U 1295/16

oddala apelację.

/-/ SSA M.Procek /-/ SSA J.Pietrzak /-/ SSA L.Jachimowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 940/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.05.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu M. Ł. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z wypadkiem przy pracy podnosząc w uzasadnieniu brak podstaw do wypłaty świadczenia w sytuacji uznania ubezpieczonego orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS za niezdolnego do pracy jednak bez związku z wypadkiem.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia, kwestionując prawidłowość orzeczenia Komisji Lekarskiej.

W uzasadnieniu wskazał, iż wypadek poczynił trwałe nieodwracalne zmiany w funkcjonowaniu jego organizmu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 26.02.2018r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku oddalił odwołanie.

Sąd ustalił:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...) Posiada wykształcenie wyższe – inżynier mechanik. Przed wypadkiem pracował jako kierownik działu, ślusarz, dozorca urządzeń mechanicznych.

W dniu 28.06.1985r. w trakcie wykonywania swojej pracy uległ wypadkowi. Został uderzony w głowę rurociągiem. Wskutek tego wypadku doznał urazu głowy i kręgosłupa szyjnego. W ciągu kolejnych tygodni po wypadku narastały dolegliwości bólowe.

Był leczony okresowo w ramach czasowej niezdolności do pracy kontynuując zatrudnienie.

Od 10.09.1993r. pobierał rentę z ogólnego stanu zdrowia w wysokości przewidzianej dla osób częściowo niezdolnych do pracy, a od 01.09.1995r. rentę wypadkową. Świadczenie przysługiwało do 30.04.2016r.

Z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty wypadkowej ubezpieczony wystąpił w dniu 25.02.2016r.

Biegli z zakresu neurologii, ortopedii i traumatologii oraz chirurgii urazowej i ortopedii rozpoznali u ubezpieczonego stan po urazie głowy i kręgosłupa szyjnego w 1985r., zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego, przebyte dwukrotnie leczenie operacyjne kręgosłupa lędźwiowego z powodu przepukliny krążka międzykręgowego L4-L5, powikłane przewlekłym ropnym stanem zapalnym, objawy uszkodzenia prawego nerwu strzałkowego, przewlekłe dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, nadciśnienie tętnicze, cukrzycę, chorobę wrzodową żołądka, stan po usunięciu wyrostka rylcowatego prawej kości promieniowej, stan po operacji prawostronnej przepukliny pachwinowej.

Dolegliwości te nie powodują niezdolności do pracy pozostającej w związku z wypadkiem przy pracy, jakiemu ubezpieczony uległ w dniu 22.06.1985r.

Wobec poczynionych ustaleń Sąd uznał odwołanie za niezasadne podnosząc w motywach rozstrzygnięcia co następuje:

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony ze względów ortopedycznych i neurologicznych nie jest niezdolny do pracy w związku z przebytym w dniu 22.06.1985r. wypadkiem przy pracy. Za takim przyjęciem przemawiają opinie powołanych

w sprawie biegłych, które to opinie Sąd w pełni podzielił, jako wydane w oparciu o fachową specjalistyczną wiedzę, poprzedzone szczegółową analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonymi badaniami. Zdaniem biegłych obecny stan zdrowia ubezpieczonego pozwala uznać u niego częściową trwałą niezdolność do pracy z powodu występujących zmian kręgosłupowych ze strony odcinka lędźwiowego. Ze strony odcinka szyjnego obecne jest jedynie mierne ograniczenie jego ruchomości, bez obiektywnych objawów korzeniowych i ubytkowych. Występujące zmiany są następstwem występujących zmian zwyrodnieniowych i nie powodują obecnie niezdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

Ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy, jednak niezdolność ta nie jest skutkiem wypadku przy pracy, jakim uległ w dniu 22.06.1985r.

Nie ulega zatem wątpliwości, że ubezpieczony w chwili obecnej nie spełnia warunków do przyznania renty wypadkowej.

Apelację od tego wyroku wywiódł ubezpieczony zarzucając nierozpoznanie istoty sprawy w zakresie zbadania podstaw orzeczenia renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a to w kwestii czy stan odcinka lędźwiowego kręgosłupa ubezpieczonego jest spowodowany wypadkiem przy pracy, czego źródłem było naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na wybiórczej ocenie niepełnych opinii sądowo-lekarskich w zakresie wskazanej okoliczności.

Nadto skarżący zarzucił:

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 286 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na braku wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego i niewyjaśnienie sprzeczności w opiniach biegłych, co miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia,

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a w konsekwencji dokonanie błędnych ustaleń faktycznych polegające na przyjęciu, że niezdolność ubezpieczonego do pracy nie ma związku z wypadkiem,

- naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 ust.1 pkt 6 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych polegające na uznaniu, że ubezpieczonemu nie przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem.

Wskazując na przytoczone zarzuty skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z orzeczenia o stopniu niepełnosprawności na okoliczność stanu zdrowia ubezpieczonego ewentualnie dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii innych biegłych lekarzy na okoliczność czy stan kręgosłupa lędźwiowego ubezpieczonego ma związek z wypadkiem przy pracy, stan kręgosłupa szyjnego ubezpieczonego uległ poprawie , czy też nie uległ zmianom, stan odcinka szyjnego kręgosłupa pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy, zmianę zaskarżonego wyroku przez przyznanie ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Warunkiem koniecznym dla przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem jest stwierdzenie co najmniej częściowej niezdolności do pracy pozostającej w związku z przebyłym wypadkiem przy pracy.

Ustalenia co do pozostawania stwierdzonej u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy doznany w 1985r. Sąd I instancji oparł na opiniach 2 biegłych z zakresu neurologii, opinii ortopedy i opinii chirurga urazowego - ortopedy, którzy przebadali ubezpieczonego oraz przeanalizowali całą dostępną dokumentację medyczną i byli zgodni co do tego, że stwierdzana obecnie częściowa niezdolność do pracy ubezpieczonego nie jest konsekwencją wypadku przy pracy, jakiego doznał w 1985r.

Zatem w świetle treści apelacji kluczową kwestią dla rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy jest prawidłowość poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych i tym samym prawidłowość dokonanej przez tenże Sąd oceny dowodów. Powinna ona odpowiadać regułom logicznego rozumowania oraz uwzględniać zasady doświadczenia życiowego wyznaczające granice dopuszczalnych wniosków i stopnia prawdopodobieństwa ich występowania w danej sytuacji. Jeżeli więc z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.). Musi się ona zatem ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne.

Odnosząc te uwagi ogólne do rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne. Skarżący nie wykazał bowiem, że wnioskowanie Sądu I instancji wykraczało poza schematy logiki formalnej albo dokonywane było wbrew zasadom doświadczenia życiowego, czy nie uwzględniało nadto jednoznacznych związków przyczynowo-skutkowych, natomiast skuteczność procesowych zarzutów apelacji zależna była właśnie od wykazania powyższego.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału wynika jednoznacznie, że ubezpieczony w 1985r. doznał wypadku przy pracy, którego bezpośrednim skutkiem był uraz głowy, a pośrednim uraz kręgosłupa w odcinku szyjnym, natomiast pierwsze dolegliwości bólowe ze strony odcinka lędźwiowego kręgosłupa pojawiły się dopiero dwa lata po wypadku, nie stwierdzono wówczas objawów korzeniowych zaś dolegliwości te skutkowały krótkotrwałą niezdolnością do pracy.

Z materiału tego wynika również, że w grudniu 1994r. ubezpieczony przebył pierwszy zabieg operacyjny w obrębie kręgosłupa lędźwiowego (przebieg leczenia powikłany zapalnym procesem ropnym) a w styczniu 1995r. drugi zabieg operacyjny w miejscu pierwszej operacji. Stwierdzono wówczas zmiany w postaci masywnego przerostu więzadła żółtego wpuklającego się do kanału kręgowego.

Wskazane okoliczności wynikające z dokumentacji powypadkowej, dokumentacji leczenia ubezpieczonego i akt orzeczniczych ZUS w powiązaniu z oceną kliniczną badanego pozwoliły biegłym, na których opiniach Sąd się oparł, na wysnucie wniosku, że obecnie brak jest uzasadnienia dla orzeczenia niezdolności do pracy w związku z wypadkiem.

Okoliczność, że pierwszy zespół biegłych zajął inne stanowisko w kwestii związku przyczynowego między stwierdzoną u ubezpieczonego niezdolnością do pracy a wypadkiem z 1985r. nie niweczy prawidłowości wniosków wysnutych przez Sąd I instancji.

W tej kwestii bardzo szczegółowo wypowiedziało się zwłaszcza dwóch ostatnich biegłych czyli lek. neurolog L. K. i dr n. med. Z. P. specjalista z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii, który podkreślił, że wykonany po 9 latach od zdarzenia zabieg operacyjny i stwierdzone w czasie jego przeprowadzenia zmiany dają podstawę do wyciągnięcia wniosku o samoistnym tle stwierdzonych zmian w zakresie odcinka lędźwiowego kręgosłupa.

Jednocześnie biegły ten stwierdził, że stan odcinkowy kręgosłupa szyjnego wynika z rozwoju zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych, pozostaje bez istotnych ograniczeń, nie daje objawów ubytkowych i jest stosowny do wieku, natomiast dysfunkcja kręgosłupa lędźwiowego z istniejącymi objawami ubytkowymi w postaci uszkodzenia nerwu strzałkowego prawego, przy uwzględnieniu czasu, jaki upłynął od powstania zmian czyni ubezpieczonego trwale częściowo niezdolnym do pracy w związku z ogólnym stanem zdrowia.

Biegły P. ze względu na swoją specjalność był osobą szczególnie predystynowaną do oceny powiązań przyczynowych obecnego stanu zdrowia ubezpieczonego i doznanego w 1985r. wypadku przy pracy.

W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, że po pierwsze zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do wydania ostatecznego rozstrzygnięcia, co czyniło zbędnym zasięgnięcie kolejnej opinii biegłych, a po drugie, że pozwalał on na wyciągnięcie wniosku, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Okoliczność, że pierwszy zespół biegłych zajął inne stanowisko w kwestii związku przyczynowego między stwierdzoną u ubezpieczonego niezdolnością do pracy a wypadkiem z 1985r. nie niweczy prawidłowości wniosków wysnutych przez Sąd I instancji.

Z przytoczonych względów Sąd Apelacyjny na mocy art.385k.p.c. oddalił apelację jako pozbawioną podstaw.

/-/ SSA M.Procek /-/ SSA J.Pietrzak /-/ SSA L.Jachimowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek